

новіч, М.В. Доўнар-Запольскі, А.К. Карскі, У.З. Завітневіч, Я.Ф. Карскі, Ф. Крачкоўскі, В.Ю. Ластоўскі, І.І. Лавіч, Ф.В. Пахроўскі, Е.Р. Раманаў, Х.Татур, А.М. Уласаў і інш.

У пач. 20 ст. заснаваны краязн. студыя гурткі па вывучэнні Беларусі, у Беларускі навукова-літаратурны гурт (1912) пры С.-Пецяярбургскім сцэ. У 1920-я г. краязн. аб'яднанні аталіся пры навуч. і навук. устано- аддзела нар. асветы, у т. л. *Беларуская вольна-эканамічнае таварыства* (1921). З 1922 каардынацыйным цэн- краязн. арг-цый стаў *Інстытут Беларускай культуры*, пры ім — *Цэнтральнае бюро краязнаўства* (ЦБК). У 1924 адбылася *Першая Усебеларуская краязнаўчая канферэнцыя*; у 1926 — *ІІ Усебеларускі краязнаўчы з'езд*. З 1925 ЦБК выдавала штотомесачны *«Наш край»* (у 1930—33 «Савецкая Беларусь»). Выходзілі мясц. неперыядычны зборнікі («Віцебшчына», «Полаччына» і інш.). Актыўную выдавецкую дзейнасць разгарнула *Віцебскае агракультурнае таварыства краязнаўства*. Уздел у краязн. руху прымалі З. Бядуля, Д.М. Давыдзіўскі, З.Х. Жылуновіч (Ц. Гартны), М. Гарэцкі, В.Д. Дружыцкі, У.М. Ігнаціўскі, М.І. Каспяровіч, Я. Колас, К. Краўцава, У.І. Ліўма, М.М. Улашчык, А. Шлюбскі, М.М. Шкамаціхін і інш. У краязнаўчым кірунку курыравалі навуковы *Беларускі сельскагаспадарчы музей* ў Горы-Горках. Развівалася К. і Зах. Беларусі. У многіх гарадах існавалі філіі Польскага краязн. т-ва, мясц. краязн. аб'яднанні (Палескае т-ва краязнаўства ў Пінску, Т-ва сяброў навук у Гродне і інш.), краязн. музеі (Гродзенскі гістарычны, 1922, Пінскі, 1924, Баранавіцкі і Слоніцкі, 1929) і інш. Звеспа асобных рэгіёнах Зах. Беларусі дзейны ў працах Ч. Пяткевіча (Палескае, Брэстчына), О.М. Гедэмана (Гродзеншчына), Ю. Ядкоўскага (Гродзенскі) і інш. Актыўнымі краязнаўцамі былі Н. Драздоўч, Л.І. Вітан-Дубейкаўскі, А. Луцкевіч, У.І. Самойла, П. Сергіевіч, Т. Гаршкевіч, Я. Булак. Вывучэннем беларускага краю займаліся *Беларускае навуковае таварыства, Беларускае навуковае таварыства, Беларускае навукова-краязнаўчае т-ва ў Латвіі* (1920—40-я г.). У пач. 1930-х г. у СР многія вучоныя і мясц. краязнаўч. рэпрэсаваны, К. даследавала і пачынала выключна паспехі сацыяліст. краязнаўства. У пасляваен. час найб. ўважлівасць роўвалася на даследаванні гісторыі партыз. руху на Беларусі, пошукі працу. Адкрыты шэраг краязн. музеяў: Баранавіцкі (1946), Мазырскі (1949), Слуцкі (1952), Лепельскі (1954), Віцебскі (1959), *Веткаўскі музей народнай культуры* і інш. У наш час К. займаюцца *Беларускае добраахвотнае таварыства аповесці помнікаў гісторыі і культуры*, *Т-ва аховы прыроды, Беларускае таварыства культуры, Таварыства беларускай культуры* імя Ф. Скарыны і інш. У снеж. 1995 Усебел. канферэнцыя краязнаўцаў пры аднаўленне работ БКТ.

Вывучэнню краю спрыяюць раённыя краязн. канферэнцыі (Браслаў, Навагрудак). Існуюць краязн. аддзелы пры некаторых б-ках. З выкарыстаннем матэрыялаў па К. выдадзены *«Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі»* (7 тамоў), выдаецца шматтомная серыя кніг *«Памяць»*. Праблемы К. асвятляюцца ў перыяд. выданнях, бюлетэні *«Помнікі гісторыі і культуры Беларусі»* (з 1989 час. *«Спадчына»*), час. «Беларуская мінуўшчына», «Падарожнік» (у якім змяшчаецца дадатак «Наш край» як працяг часопіса, што выдаваўся ў 1930-я г.), у навук.-краязн. зборніках, часопісах і альманахах («Магілёўская даўніна», «Палессе» і інш.). У шэрагу навуч. устаноў уключаны курсы К. (беларусказнаўства). У рознай ступені краязн. даследаваннямі займаюцца бел. навук.-культ. арг-цыі за мяжой: *Беларускае грамадска-культурнае таварыства ў Польшчы, Беларускі інстытут навукі і мастацтва ў ЗША, Беларуская бібліятэка і музей імя Францішка Скарыны ў Лондане, Т-ва бел. культуры ў Маскве і інш.* Значны ўклад у развіццё К. ў пасляваен. перыяд зрабілі і робяць У.А. Калеснік, М.П. Клімеш (Брэст), Ю.А. Якімовіч, А.М. Белакоз (в. Гудзевічы Мастоўскага р-на), М.Ф. Мельнікаў (г. Крычаў), Г.А. Кахановіч, М.І. Ермаловіч, М.А. Ткач, Г.В. Кісляў, Л.Р. Казлоў, А.П. Грыцкевіч, А.І. Мальдзіс, У.Ф. Ісаенка, В.Л. Насевіч, Э.М. Загарульскі, Л.У. Дучыц, В.У. Скалабан, М.М. Улашчык, А.К. Каўка, Ю.А. Лабынцаў, В.П. Грыцкевіч, М.В. Нікалаеў (С.-Пецяярбург), Д. Фёнік (Беласток), А. Цеханавецкі (Лондан), Я. Запруднік, В. і З. Кіпелі (Нью-Йорк) і інш.

Літ.: Алексеев Л.В. Археология и краеведение Белоруссии XVI в. — 30-е гг. XX в. Мн., 1996; Амелькович Л.Г. Деятельность Центрального Бюро краеведения Белоруссии (1923—1933 гг.) // Вопросы библиотеконедения и библиографоведения. Мн., 1975; Грыцкевіч В.П., Мальдзіс А.І. Шляхі вялі праз Беларусь. Мн., 1980; Историческое краеведение Белоруссии. Мн., 1980; Каспяровіч М.І. Краязнаўства. Мн., 1929; Кахановіч Г.А. Археология і гістарычнае краязнаўства Беларусі ў XVI—XIX стст. Мн., 1984; Краязнаўства: Зб. праграм і інструкцый краязнаўчай працы. Мн., 1929; Матюшын Г.Н. Историческое краеведение. М., 1987; Polkowski В. Краjoznawca. Warszawa, 1931. Л.В. Трэпет.

«КРЕСТЬЯННН», сельскагаспадарчы і грамадска-паліт. штотыднёвы часопіс; орган т-ва «Селянін». Выдаваўся ў 1906—15 у Вільні на рус. мове. Заснавальнік і выдавец С. Кавалюк. Прызначаўся для зможных бел. праваслаўных сялян. Прапагандаваў палітыку самадзяржаўя, выступаў у падтрымку сталыпінскай агр. рэформы, супраць нац. вызв. руху. Не прызнаваў самастойнасць бел. народа, яго мовы і культуры. Змяшчаў матэрыялы супраць газ. «Наша ніва» і бел. л-ры ўвогуле, але друкаваў творы мясц. аўтараў, урыўкі з твораў М. Някрасава, Л. Талстога і інш. Змест і дзейнасць «К.» высмейваў у сваіх эпіграмах і сатыр. вершах Я. Купала. М.М. Забайскі.

«КРЕСТЬЯНСКАЯ ГАЗЕТА», перыядычнае выданне; орган выканкома Савета сялянскіх дэпутатаў Мінскай і Віленскай губ. Выдавалася ў чэрв.—ліст. 1917 у Мінску на рус. мове 2—3 разы ў тыдзень. З 20 нумара наз. «Крестьянская газета «Земля и воля». У склад рэдакцыі да канца ліп. уваходзілі: адказны рэдактар М. Фрунзе, І. Макрэў, Д. Фейнберг (сакратар). Публікавала справаздачы і рэзалюцыі губ. і пав. з'ездаў сял. дэпутатаў, пастановы сялянскіх сходаў, пісьмы чытачоў і інш. Асвятляла паліт. становішча ў краіне, мясц. падзеі. Імкнулася расстлумачыць сутнасць агр. палітыкі ў вёсцы, заклікала ствараць зямельныя камітэты. У перыяд знаходжання ў рэдакцыі Фрунзе змяшчала матэрыялы большавіцкага кірунку. У жніўні яе рэдактарам стаў адзін з мясц. лідэраў партыі эсэраў І. Несцераў. Пасля падзей, звязаных з большавіцкім выступленнем 3—5.7.1917, асуджэнне якога прагучала на старонках газеты, значнае месца пачалі займаць ідэалог. матэрыялы, скіраваныя супраць большавікоў (арт. К. Брэшка-Брашкоўскай, В. Чарнова і інш.). Выйшла 39 нумароў. Літ.: Калмыков А.Г. М.В. Фрунзе на посту редактора «Крестьянской газеты» // Рабочий класс России, его союзники и политическое противники в 1917 г.: Сб. науч. тр. Л., 1989. М.Я. Сяменчук.

КРЖЫЖАНОЎСКІ Глеб Максіміліянавіч (24.1.1872, г. Самара, Расія — 31.3.1959), дзеяч рэв. руху ў Расіі, сав. дзярж. дзеяч, вучоны-энергетык. Акад. АН СССР (1929). Герой Сац. Працы (1957). Скончыў Пецяярбургскі тэхнал. ін-т (1894). З 1891 займаўся рэв. дзейнасцю. Адзін з арганізатараў Пецяярбургскага «Саюза барацьбы за вызваленне рабочага класа» (1895). У снеж. 1895 арыштаваны, сасланы на 3 гады ў Сібір. Уздзельнік рэвалюцыі 1905—07. З 1920 старшыня Дзярж. камісіі па электрыфікацыі Расіі (ГОЭЛРО). У 1921—30 старшыня Дзяржплана СССР, адначасова (1927—30) старшыня К-та па стандартызацыі пры Савеце Працы і абаноры. Адзін з пачынальнікаў буд-ва ў СССР вял. электрастанцый — Дняпроўскай, Зуеўскай, Свірскай, Кашырскай, у Беларусі — 1-й Белдрэс. З 1930 старшыня Галоўэнерга Наркаміяжпрама СССР, у 1932—36 нам. наркома асветы РСФСР. У 1929—39 віцэ-прэзідэнт АН СССР. Аўтар прац па комплекснай энергетыцы, электрыфікацыі, тэорыі і практыцы планавання.

КРЛЕЖА (Krlęza) Міраслаў (7.7.1893, г. Заграб, Харватыя — 29.12.1981), харвацкі пісьменнік, публіцыст. Скончыў ваен. акадэмію ў Будапешце. З 1947 віцэ-прэзідэнт Паўднёваславянскай акадэміі навук і мастацтваў (г. Заграб). Друкаваўся з 1914. Праблемы ветабудовы, веры, мастацтва ў сімволіка-алегарычных легендах «Маскарад», «Легенда» (абедзве 1914), «Кралева» (1915), «Крыстафор Калумб» (1918), «Мікеланджэла Буанароці» (1919). Услаўленне